

PARROQUIA DE SANT VICENÇ DE SARRIA SUPLEMENT DE FULL DOMINICAL

Any 32, núm. 47, Diumenge XXXIV de durant l'Any, Solemnitat de Crist Rei, 20 de novembre de 2011.

VIURE L'ANY LITÚRGIC

Avui, amb la Solemnitat de Crist Rei de tot el món, es clou l'Any Litúrgic. Diumenge vinent, amb el Primer Diumenge d'Advent, comença el nou Any. És un fet que no ens pot passar per alt, i que n'hem de conèixer el sentit. El treball i els fills i els néts que creixen, les nostres joies i les nostres penes, els nostres sentits de culpa: dia rere dia la nostra vida ens mostra una història feta de paraules i de moments entrelligats l'un després de l'altre. ¿Quin és, però, el sentit de tot plegat? ¿A on ens porta l'existència? L'Any Litúrgic ens diu que hi ha un fil conductor que podem seguir per a no perdre de vista l'horitzó i el camí a recórrer.

Hi ha qui viu al dia, sense passat i sense futur. Hi ha qui cerca d'obtenir els màxims resultats de les oportunitats que ofereix la vida, pensant que un dia tot això acabarà. Hi ha qui fa de la història un camp de batalla en el qual cal ser els més forts per a no sucumbir, els més famosos per a sobresortir, els més afortunats per a no passar-ho malament. Hi ha qui viu la pròpia vida com si tot depengués només d'ell mateix i dels seus esforços; hi ha qui veu en el progrés l'esperança de gestionar enterament la vida humana. El cristià, per contra, sap d'existir perquè "Déu, ric en misericòrdia, l'ha estimat amb un gran amor" (Cf Ef 4,4). Dintre de la seva existència hi ha un projecte, una vocació, una presència que no pot ignorar: perquè no tot depèn de nosaltres.

La vida és do

No hem demanat de néixer. Tot és "gràcia", és a dir, fruit de l'amor gratuït de qui vol conduir-nos a la plenitud i a la joia. Déu vol "salvar" la nostra vida i fer que la visquem a fons. Sobretot vol sostreure-la de la mort, del temps que, inexorablement, abandona en el passat la nostra existència. És la fe la que ens fa entrar en una nova visió de la vida. La fe ens diu que Déu n'és la font, l'origen, el sentit. Déu-Amor, del qual Crist ens ha revelat les intencions i el rostre. Déu, que va dissenyant en la Història i en la nostra petita història un projecte per a fer-nos viure eternament, això és, plenament, fent-nos participants de la seva joia. Molts altres homes i dones han trobat aquest Déu ric en misericòrdia; l'han estimat i Ell no els ha defraudat i ha preparat per a ells una continuació per a la seva existència fràgil i provisòria. El nostre camí no és un creuer de vacances!

De festa en festa

Els dies i els anys del cristià estan travessats pels esdeveniments i les celebracions festives que fan memòria d'aquest projecte: no es tracta només de dates i dies en els quals podem fer un "pont" i anar a la platja o fugir de la ciutat. Són esdeveniments que donen sentit al nostre viure de cada dia, al treball, a l'estudi, a la família, a l'amistat. Si ens hi atensem amb fe a la nostra vida i ens deixem guiar pel significat cristià de les festes, aconseguirem de copsar-ne el sentit. El nostre camí s'inicia el dia en el qual venim a la llum, perquè Algú ens ha pensat i estimat abans encara que naixéssim; ens ha posat en aquest món a fi que el cerquéssim, amb l'ajut de les experiències fetes per un poble creient que ha travessat la història fins a l'encontre amb el Crist, el qual s'ha fet home per nosaltres per a ajudar-nos en la recerca i indicar-nos el camí.

Els diumenges d'**Advent** i **Nadal** ens donen cada any el sentit de la nostra existència, del nostre venir al món i del nostre caminar. La **Quaresma** és el temps de les decisions i opcions definitives que ens orienten envers Crist, que ens empenyen a seguir-lo, a deixar-nos conduir per Ell pel camí de l'amor. És un temps que anomenem de "conversió". Participar en la **Pasqua** de Jesús, en la celebració de la seva mort i resurrecció, significa reconèixer que existeix una sortida positiva tant per a la nostra vida com a per a la nostra mort. És així, morint i ressuscitant, que Jesús ha dut a terme el seu projecte. En Ell i amb Ell, nosaltres també podem assolir la mateixa meta. Romanent en Ell, com les sarments al cep, nosaltres no restem sols: el seu Esperit, en la **Pentecosta**, ens confirma en la fe i ens introdueix en l'amor, alimenta la nostra esperança. Cada dia, en el que anomenem **Temps de durant l'Any**, o dit també "**Ordinari**", vivim la litúrgia amb la disposició de fer la nostra vida i el món en què vivim, més fratern, més pacífic, més formós.

Llavors de vida, doncs, que són sembrades arreu en els grans esdeveniments que any rere any celebrem en el temps litúrgic i així entrem en una història no banal ni superficial, escrita amb les nostres mans i amb les mans de Déu. L'Any Litúrgic reconstrueix per a nosaltres d'una trama teixida abans que ningú per Déu mateix, el qual ens ha cridat a la vida i que ens condueix a la salvació.

Ens apleguem el diumenge, “Dia del Senyor”.

Això que nosaltres cristians anomenem “Any Litúrgic” és el fil conductor que ens descorre el vel del sentit de la nostra vida i la fa esdevenir una història de salvació. És un camí en el qual seguim el que ha seguit Jesucrist. Les festes cristianes tenen aquest missatge. Ens cal aprendre a viure-les sabent trobar-nos dins una història d'aliança amb Déu a través de Jesucrist en l'Esperit Sant. Cada festa es porta en ella la memòria d'un esdeveniment joïós ja succeït, però al mateix temps es porta dintre seu un “avui” que transforma la nostra vida. És això el que ens empeny a “no desertar de les nostres reunions” (He 10,19-25). Perquè a cada festa el poble cristià es reuneix per fonamentar de nou les pròpies arrels i llegir la pròpia història com el desplegar-se del projecte d'amor de Déu i l'acomplir-se de la salvació..

La veritat ens farà lliures: no consumim el temps, el “vivim”!

La celebració cristiana està vinculada al temps. Per a conrear la memòria i els valors, els homes tenen necessitat de ritmes cronològics regulars. L'Església ens ensenya a viure, amb una sàvia pedagogia, els dies de l'any i les hores del dia celebrant el misteri de Crist que s'acompleix en els seus diversos moments i aspectes. A partir de la celebració del Diumenge, el primer dia de la setmana, s'ha desenvolupat al llarg dels segles l'Any Litúrgic, explicitant els diversos moments i aspectes de la història de la salvació. Amb un sistema harmoniós de signes, dels quals n'hem d'aprendre a copsar la bellesa, la comunitat cristiana celebra el Misteri pasqual, inserint-lo en el cicle anyal i quotidià del temps, perquè és un despertar la memòria, perquè així es mantingui ben viu en el cor, i sigui testimoni en les obres. La nostra fe ens ensenya així a viure el temps, no simplement a consumir-lo banalment.

L'Eucaristia, al centre

Una visió consumista ens envaeix per tot arreu i se'ns fica dintre. El consumisme reforça l'individualisme de la persona humana, en la que cada consumidor elegeix com a sobirà. L'Eucaristia, per contra, ens recorda que som membres d'un mateix cos: el Cos de Crist. Quan rebem l'Eucaristia, som assumits en un cos més gran, el Cos de Crist. Es podria dir així: aquí l'acte de consum es gira a l'inrevés: en lloc de simplement consumir el Cos de Crist, som consumits per aquest. El nostre petit “jo” individual és descentrat de si mateix i és posat en el context d'una comunitat més ampla de participació, juntament amb els altres, en la vida divina. Atenció a la conseqüència que se'n deriva!: rebre l'Eucaristia implica que hem de convertir-nos en “aliment” per als altres. És el que ens demana l'evangeli d'avui (Mt 25,31-46), el del Judici final. Allò que és veritablement radical en aquest passatge no és que Déu recompensi als qui ajuden als pobres, sinó que és Jesús qui s'identifica amb els pobres. La distinció entre allò que és “meu” i allò que és “teu” se'n va avall en el Cos de Crist, si vivim de veritat l'Eucaristia. En el Cos de Crist el teu dolor és el meu dolor, i els meus béns estan disponibles per a ser compartits amb tu en cas de necessitat! Heus ací perquè el cristià ha de donar-se i donar, pensant en els germans!

TROBADA D'ADVENT: *SALMS PER A VIURE L'ADVENT*

El dimecres dia 23 de novembre a les 20h a la Sala de la planta baixa de la Rectoria (entrant per la Sagristia), tindrem una conferència del P. Jordi Latorre, salesià: *Salms per a viure l'Advent*.

CADENA DE PREGÀRIA PER LES VOCACIONS. En el mes de novembre, el dia 28, la diòcesi de Barcelona té encomanada la pregària per les vocacions. Oferirem uns fulletons per utilitzar en la pregària de l'adoració al Santíssim. Us proposem d'aplegar-nos, de 7 a 8 del vespre a la Capella del Santíssim, per a fer la pregària de Vespres amb aquesta intenció.

CONFIRMACIÓ. Dos grups de joves es reuneixen per preparar-se per la Confirmació. De 12 a 14 anys ens reunim els dimecres de 17'30 a 18'30h. I a partir de 16 anys quedem els diumenges de 19 a 20h. Esteu convidats a participar-ne.

LA COL·LECTA DE GERMANOR, ENCARA. Fins ara hem recollit la quantitat de 7.052 €. És possible que hi hagi fidels que encara no hagin dipositat el seu donatiu. Poden servir-se dels sobres que trobaran damunt les bústies.

REUNIÓ D'ACCIÓ CATÒLICA D'ADULTS. Tindrà lloc dimarts vinent, a les 6 de la tarda, a la sala de la planta baixa de la rectoria. Anem comentant el “Compendi del Catecisme de l'Església catòlica”. En aquesta formació ens acompanya Mn. Manel.

HORARI HABITUAL DEL CURS. Missa: Feiners: 8:00, 10:00 i 20:15. Dissabtes i Vigílies de festa: 19:15. Diumenges: 8:30, 10:00, 11:30, 13:00 i 20:15 (Castellà) Confessions: dies feiners de 8:45 a 10:00 i de 19:45 a 20:00, i un quart d'hora abans de les Celebracions dominicals. Despatx Parroquial: dilluns, dimecres i divendres, de 17:30 a 20:00 (exceptuant festes i vigílies de festa). Durant el mes d'agost només hi haurà despatx els dimecres. Càritas Parroquial: (entrant per c/ Arquitecte Mas, 3). Dimecres, de 9:00 a 12:00. Tel: 93 203 03 39. Adreces: Rectoria i Despatx parroquial – c/ Rector Voltà, 5.– 08034 Barcelona. Tel: 93 203 09 07. Centre Parroquial – c/ Pare Miquel de Sarrià, 8. Tel: 93 203 97 72.